

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **C.H., a.s.** so sídlom v H., Š. č. X., IČO : X., zastúpeného JUDr. L.K., advokátkou v H., N. č.X., proti žalovanému **C.H.,a.s.** so sídlom v H., Š. č.X., IČO : X, zastúpenému Mgr. M.L., advokátom v H., Š. č.X., **o zaplatenie 110 038,50 Sk istiny s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 8 C 82/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. decembra 2006, sp.zn. 2 Co 170/06, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Humennom rozsudkom zo dňa 22. marca 2006, č.k. 8 C 82/2005-50, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 110 038 Sk s 13 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 36 679,50 Sk od 11.6.2003 do zaplatenia, zo sumy 36 679,50 Sk od 17.5.2003 do zaplatenia, zo sumy 36 679,50 Sk od 11.6.2003 do zaplatenia a titulom zmluvnej pokuty za každý deň omeškania 0,08 % zo sumy 36 679,50 Sk od 11.6.2003 do zaplatenia, zo sumy 36 679,50 Sk od 17.5.2003 do zaplatenia a zo sumy 36 679,50 Sk od 11.6.2003 do zaplatenia a trovy konania 5 500 Sk a trovy právneho zastúpenia 16 072 Sk, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Mal za to, že žalovaný mal povinnosť zaplatiť nájomné za nebytové priestory, nachádzajúce sa na 3. a 4. podlaží administratívnej budovy na Š. ul. č. X. podľa zmluvy zo dňa 14.5.2002, a to za mesiace apríl, máj a jún 2003. Neprihliadol na námietku žalovaného, že priestory nemohol užívať, nakoľko boli predmetom dražby. Uznesenie súdu, ktorým bol príklep udelený vydražiteľovi schválený, nadobudlo právoplatnosť až dňa 11.1.2005. Žalovaný preto nebol obmedzený v užívaní predmetných priestorov.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného rozsudkom z 20. decembra 2006 sp.zn. 2 Co 170/06 rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 potvrdil. Žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 4 114 Sk. Vo svojom odôvodnení sa stotožnil s vecným i právnym posúdením veci prvostupňovým súdom.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 22. februára 2007 dovolanie žalovaný, ktorý žiadal rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie, alternatívne zrušiť aj rozsudok súdu prvého stupňa. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p. a spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. Uviedol, že konanie dražby a predchádzajúce strpenie obhliadky dražených nebytových priestorov prenajatých žalovaným, napĺňa všetky relevantné znaky právnych väd, ktoré bránili riadnemu užívaniu prenajatých nehnuteľností. Žalobca spôsobil svojím konaním, že tieto priestory sa stali nespôsobilé na dohodnuté užívanie, a v dôsledku toho vznikol žalovanému nárok na absolútnu zľavu z nájomného.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhoval dovolanie ako neprípustné odmietnuť pre neexistenciu dôvodov prípustnosti, ktoré sú upravené v §§ 237, 238 a 239 O.s.p., prípadne ako nedôvodné zamietnuť, keď mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p., v znení do 1. júla 2007 (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého je s poukazom na ustanovenie § 372o zák.č. 273/2007 Z.z. potrebné vec právne posúdiť, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení dovolací súd nezistil a dovolateľ ich ani nenamietal.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Obdobné je to aj s tzv. inou vadou konania v zmysle § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v súlade s § 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2007

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :